Oba hrají hokej. Každý ale jinak

Odlišné starosti mají sledge hokejista Zdeněk Hábl a brankář extraligového týmu Tomáš Duba. Hábl bojuje o titul, Duba má nechtěnou dovolenou.

Jan Filgas
Zlín

V seriálu rozhovorů sportovců Sedmička pokračuje setkáním sledge hokejisty Zdeňka Hábla a opory zlínského extraligového týmu brankáře Tomáše Duby.

Duba: Jak se ti stalo to nešťastné zranění?

Hábl: Rychle jedoucí řidič nezvládl řízení, a když jsem vystupoval ve Zlíně na Štefánikově ulici z auta, vrazil do mne a nohy mi přirazil pod nárazník. Doktoři mysleli, že mi je zachrání obě, ale nakonec se to nepovedlo, o jednu jsem přišel.

Duba: Až mi jde mráz po zádech, když tě poslouchám.

Hábl: Je zajímavé, že nohu mi amputovali 17. listopadu v nemocnici, která je na ulici 17. listopadu. V rodině jsme navíc hned tři, kteří jsme se narodili právě sedmnáctého. Jeden v dubnu, druhý v srpnu a třetí v prosinci. Pro nás je to nějaké zakleté číslo.

Duba: Ale vidím, že jsi to zvládl dobře, protože jsem na první pohled kromě kulhání nic nepoznal.

Hábl: Mám teď novou protézu, která je mnohem dokonalejší než předchozí mechanická. Až se s ní sžiju, budu moct jezdit na kole, bruslích a dělat spoustu dalších věcí. Ale pořád mluvíme o mně, jak ses vypořádal s vyřazením z extraligy?

Duba: Rozhodlo asi prodloužení v prvním zápase. Kdybychom nedostali před jeho koncem gól a třeba vyhráli na nájezdy, mohl být výsledek série s Pardubicemi úplně opačný.

Hábl: Ale všechny ty zápasy byly velice těsné, někdy chyběly milimetry.

Duba: Asi sehrála roli psychika. Pardubice jsou přece jen úřadující mistr a z loňska mají zkušenosti s náročnými zápasy v play-off. Zlínu se naopak několik let po sobě nepodařilo postoupit do čtvrtfinále. Nebylo nám to souzeno.

Hábl: Je to škoda, protože první část sezony jste měli vynikající.

Duba: To ano, asi málokdo čekal, že skončíme čtvrtí. Takže základní část jsme odehráli možná trochu nad plán, play-off nám nevyšlo. Ale vy jste na tom dobře, že?

Hábl: První zápas ve finále s Kolínem jsme prohráli, na konci března máme možnost finále ještě prodloužit. Uvidíme, ale bude to těžké, protože Kolín má početnější mužstvo, a to často hodně rozhoduje.

Duba: Jak moc tvrdý je sledge hokej?

Hábl: Až by ses divil. V posledním zápase jsem dostal takovou ránu loktem do brady, že jsem chvíli nevěděl, kde jsem. Je to tvrdé, nijak se nešetříme, já si to užívám. Bereme to s úsměvem. V šatně si říkáme, že stejně už máme ta nejhorší zranění všichni za sebou. Ale taky záleží na tom, s kým hrajeme. Když je to Kolín, tak je to v pohodě, tam máme dobré vztahy, ale třeba Studénka, to už je horší. Ty máš nějaký tým, kde hraješ nerad nebo konkrétního hráče, kterého nemusíš?

Duba: Nerad jezdím do Litvínova. Z asi osmi zápasů jsem tam šestkrát střídal, dvakrát jsem se zranil. A nemusím Micku ze Slavie. Ten je nepříjemný na ledě i mimo něj. Bohužel je to ale velký chlap, takže na něj při zápase nemůžu žádného spoluhráče poslat. Jak bylo na olympiádě?

Hábl: To byly nádherné zážitky, hráli jsme ve Vancouveru, chodilo hodně lidí, nikde jsem nehrál před tak početným publikem. Jenom škoda, že jsme se nedostali do nejlepší čtyřky.

Duba: Nebyla pro tebe ta tragédie nakonec i trochu pozitivní? Kdyby se to nestalo, asi těžko by ses podíval do světa.

Hábl: To asi jo, říkají to i kamarádi, že jsem teď více pozitivní.

Duba: Hrál jsi někdy předtím hokej?

Hábl: Maximálně s kamarády na plácku a tenisákem. Spíše jsem hrával fotbálek. Ale hned po operaci se mi ozvali lidé z klubu, jestli bych to nechtěl zkusit. A jsem rád, že jsem se na to dal. Co ty? Budeš ve Zlíně i v příští sezoně?

Duba: To teď vůbec nevím, čekám, jak se domluví kluby. Mám v Třinci ještě rok smlouvu, takže uvidím, jak to dopadne. Ale ve Zlíně jsem byl hodně spokojený, pravidelně jsem chytal a snad ne špatně.

Hábl: Jak nesl novou konkurenci Jakub Sedláček?

Duba: Zpočátku asi ne moc lehce, ale musím říci, že postupně se to ohromně zlepšilo, skamarádili jsme se a v play-off mi držel palce. Tvrdě na sobě pracoval, snažil se to brát více pozitivně. Takže tady problém nebyl.

Hábl: A zahraničí tě neláká. Jaké máš vlastně ještě cíle?

Duba: Samozřejmě jsem začínal s tím, že bych se rád dostal do reprezentace, NHL a tak. Ale bude mi třicet, už mám zkušenosti a žádné iluze nemám. Teď svoje cíle zaměřuji především na týmový úspěch, ať už tady nebo třeba v zahraničí. Netajím se tím, že bych si rád nějaké angažmá vyzkoušel, mluvili jsme o tom i s manželkou, že bychom chtěli zkusit život někde ve světě. To ty máš asi vyšší cíle, že?

Hábl: Doufám, že titulu se někdy tady ve Zlíně dočkám a věřím, že i s reprezentací nás velké úspěchy teprve čekají.

Duba: Jak jste na tom v porovnání s konkurencí?

Hábl: Postupně se zlepšujeme, světovou špičku Nory, Kanaďany doháníme. Sice po krůčkách, ale jdeme nahoru. Ještě jsem se chtěl zeptat na jednu věc. V novinách se píše třeba o Balaštíkovi, že je simulant, protihráči ho asi moc rádi nemají, že?

Duba: Jarda má svůj styl, chodí před branku a z těchto situací dává spoustu gólů. Dostává taky hodně ran. Pro tým je platný a za sebe můžu říct, že je naprosto bezproblémový, klidný a pohodový kluk. Ale je fakt, že u soupeřů to má těžké.

Takže moc díky za bezvadné setkání, držím palce, ať otočíte finále s Kolínem.

Hábl: Díky a doufám, že tě ve Zlíně uvidím i v příští sezoně.

TOMÁŠ DUBA (29)

- S hokejem začínal v pražské Spartě.
- V roce 2001 jej v draftu NHL vybral na celkově 216. místě tým Pittsburgh Penguins.
- Hrál za finský SaiPa Lappeenranta. Poté se vrátil do Čech, kde nastupoval za Znojemské Orly a Plzeň.
- V roce 2005 odešel do švédského týmu Leksands IF. Po roce se vrátil opět do Čech, zde podepsal smlouvu se Spartou, za kterou odehrál tři sezony. Poté přestoupil do finského týmu Ässät Pori.

ZDENĚK HÁBL (28)

- V roce 2004 přišel osmadvacetiletý sportovec po nehodě o levou nohu, za čtyři měsíce začal hrát sledge hokej za Sedící Medvědy Zlín.
- Je kapitánem tohoto týmu a současně i oporou reprezentace.
- Za národní tým hrál na paralympiádě ve Vancouveru. Stal se prvním českým sledge hokejistou, který na této akci skóroval.
- Na předloňském mistrovství světa byl nejlepším hráčem turnaje.